

MEDIACIÓ PER LA RESOLUCIÓ DE CONFLICTES

Role Playing: “La Caputxeta Vermella i el Llop”

[Mediador/a 1, Mediador/a 2, Caputxa Vermella, Llop]

M1: Hola, jo sóc... i ell/a és... Nosaltres som els vostres mediadors. Com us dieu?

C: Jo sóc la Caputxa Vermella. M'acostumaven a dir «caputxeta», però ara ja ningú ho fa. El Llop i jo vam tenir aquest problema fa molt de temps, però ara ja s'ha acabat! Sóc gran.

M1: Quin és el teu nom?

L: Sóc el Llop.

M1: Benvinguts a la Mediació. Sento molt que hagi passat tant de temps abans no ens heu pogut trobar. Les normes que fan que la Mediació funcioni són: els mediadors no prenen partit, es mantenen imparcials. Per torns, vosaltres parleu i escolteu. Coopereu en la solució del problema. Caputxa Vermella, estàs d'acord amb les normes?

C: Sí.

M1: Llop, estàs d'acord amb les normes?

L: Sí, d'acord.

M2: Caputxa, per favor, explica'ns què va passar.

C: Doncs, mira, jo duia el pa i uns pastissos a casa l'àvia, a l'altre costat del bosc. L'àvia no es trobava gaire bé, per això vaig pensar que li colliria algunes flors pel camí. Jo estava recollint les flors, quan el Llop va saltar des de darrere d'un arbre i va començar a fer-me mil preguntes, semblava un interrogatori! Volia saber qui era, què feia, on anava..., tota l'estona em mirava amb un somriure malvat i fent ganyotes. Era tan mal educat i poca-solta! I de sobte, se'n va anar corrents.

M2: Tu duies una miqueta de menjar a casa l'àvia, a l'altra banda del bosc, i el Llop va aparèixer de darrere d'un arbre i et va espantar. És així?

C: Sí, això és el que va passar.

M2: Llop, si us plau, què va passar?

L: El bosc és casa meva. Jo me'n preoccupo, en tinc cura i procuro mantenir-lo ben net i bonic. Un dia, mentre recollia la brossa que la gent havia llançat, vaig sentir unes passes. Em vaig amagar darrere d'un arbre i vaig veure que baixava pel camí una noia molt estranya que duia una cistella. Vaig començar a sospitar d'ella, perquè anava vestida amb aquesta capa tan extravagant i amb la cara tapada per la caputxa, com si no volgués que ningú la reconegués. Va començar a arrancar les flors més boniques i a trepitjar els pins acabats de plantar. Naturalment, vaig anar a preguntar-li què hi feia allí. Jo bé havia de vetllar pel bosc, és casa meva! Ella em va sortir amb la història aquella que anava a casa l'àvia a dur-li la cistelleta.

M2: Així doncs, tu et vas preocupar quan vas veure que una nena vestida de roig collia les teves flors. Per això vas anar a preguntar-li què feia.

L: Correcte.

M2: Caputxa Vermella, hi ha res que vulguis afegir?

C: Sí, quan vaig arribar a casa de l'àvia, el Llop estava disfressat amb la camisa de dormir de la meva padrina. Va intentar menjar-se'm amb aquestes dentotes horribles. Ja estaria morta de no ser per un llenyataire que va vindre a salvar-me! El Llop va espantar la pobra àvia. La vaig trobar amagada dins de l'armari!

M2: Dius que el Llop es va posar la camisa de dormir de la teva padrina per tal que et pensessis que era ella i que va intentar fer-te mal.

C: He dit que va intentar menjar-se'm.

M2: Així doncs, vas sentir que se't volia menjar. Llop hi ha res que hi vulguis afegir?

L: I tant. Jo coneixia l'àvia d'aquesta noia, era molt simpàtica i s'estimava el bosc. Vaig pensar que hauríem de donar una lliçó a la Caputxa Vermella, per saltar sobre els meus pinets, fer-ho malbé tot, i anar amb aquesta pinta que pot espantar qualsevol dels habitants del bosc.

Li vaig deixar seguir el seu camí i jo vaig córrer cap a casa de l'àvia. Quan vaig veure la iaia, li vaig explicar el què havia passat, i ella va estar d'acord en que la seva néta necessitava una lliçó. Per això l'àvia es va amagar a l'armari i jo em vaig posar la seva camisa de dormir.

Quan la Caputxa Vermella va entrar a l'habitació i em va veure al llit, va començar a burlar-se de les meves orelles grans. Com que ja m'ho havien dit abans que tenia les orelles grosses, vaig fer l'esforç de mantenir la calma i li vaig respondre que les orelles grans em servien per sentir-hi millor. Aleshores, va seguir amb un insult molt desagradable sobre els meus ulls eixits. Aquesta vegada sí que costava d'ignorar perquè era realment desagradable. La nena era molt antipàtica. Però encara vaig seguir la política de "parar l'altra galta", i li vaig dir que els meus ulls em servien per veure-hi millor. El comentari següent sobre les meves dents ja em va treure de polleguera. Sóc molt sensible pel que fa a les meves dents tan llargues i lletges. Ja ho sé que quan ella es va burlar de les meves dents hauria d'haver-me controlat millor, però a aquella joveneta li agradava ficar-se amb els altres, i havia tocat el meu punt feble. Sempre he estat molt acomplexat per les meves dents. Així que vaig sortir del llit i li vaig cridar que les meves dents m'ajudarien a menjar-me-la.

M2: Així, tu i l'àvia intentàveu gastar-li una broma a la Caputxa Vermella per donar-li una lliçó. Explica'ns més bé el que va passar quan li vas ensenyar les dents.

L: Bé, siguem seriosos, tothom sap que cap llop no es podria menjar mai una noia. Vull que quedi clar que no som predadors indiscriminats, nosaltres ens alimentem dels animals herbívors més dèbils o malalts, com els conills, quan tenim gana. Però la sonada de la Caputxa Vermella va començar a cridar i a córrer per la casa. Jo vaig intentar atrapar-la per calmar-la.

De sobte la porta es va obrir de cop i un llenyataire musculós es va plantificar allí amb la seva destrat. Vaig adonar-me que tindria problemes... Sort que darrere meu hi havia una finestra oberta i vaig poder fugir. Des d'aleshores que m'he estat amagant.

Per tot el bosc corren terribles rumors sobre mi. La Caputxa Vermella em diu el "Llop Dolent". Jo quasi tenia superat que em consideressin dolent, però des d'aquell dia que no he sigut mai més feliç. No puc entendre per què l'àvia no va explicar mai la meva versió de la història.

- M2:** És a dir, Llop, estàs preocupat pels rumors i t'espanta que et vegin al bosc. També et sents confós perquè l'àvia no ha aclarit els fets i ha permès que la situació duri tant de temps.
- L:** No és just. Em sento desgraciat i sempre estic sol.
- C:** Bé, l'àvia ha estat malalta, darrerament es trobava molt cansada. Quan li vaig preguntar com havia anat a parar a l'armari em va dir que no podia recordar res del que havia passat.

(Versió adaptada i traduïda de BODINE, R.; CRAWFORD, D.; SCHRUMPF, I. *Creating the peace school*. Champaign, IL: Research Press, 1994.). Dins: Carme Boqué, *Guia de la mediació escolar*, Rosa Sensat, 2002.

Qüestions:

1. Quin problema tenen el Llop i la Caputxa en el conte tradicional? I en aquest?
2. Quina és la lliçó del conte tradicional? I en aquest? Són molt diferents? Per què passa això?
3. La percepció que té una persona del problema, és tota la realitat o només una part? Explica-ho. Veure com pensa l'altra part, pot ajudar a resoldre millor un conflicte? Explica-ho.
4. En el text apareixen dos mediadors. Què creus que és un mediador? Per a què serveix la mediació? Creus que pot resultar útil per a resoldre conflictes? Busca informació del grup de mediadors de la teva escola o institut i redacta un text explicatiu.